

пидъ който отъ рокетство да не са измѣнѣтъ чертитъ на лицето му, рѣдко говоряше, извика само, о, Херкулесе! А тунеѣдецьтъ Клодій помърмора *тако ми Полидевка!* пакъ шестыйтъ събесѣдникъ, който бѣше *сѣнката* (а) на Клодія и по длъжностъ-та си като тунеѣдець длъженъ бѣше да захвали на сѣнка дума на пріателя си, този слѣдователно тунеѣдець на тунеѣдеца повтори само, *тако ми Полидевка!*

— Знаѣж че вый Италяинцытъ сте навикнѣлы на таквызи зрѣлища, но ный гърцытъ смы нѣщо почеловѣчны. О, сѣнка на Пнидара! колко сж пріятны зрѣлищата на грьцката арена! О, колко е прекрасно съревнованіето на чловѣкъ съсъ чловѣкъ! Колко е добра мжжката

(а) Много занимателно и любопытно изложене можеше чловѣкъ да напише за тунеѣдцытъ на Грьція и на Римъ, но характерътъ на Грьцкытъ тунеѣдцы бѣше отворотителенъ. Въ посланията на Алкифрона срѣщамъ характеристическо изображение на поношеніята, които тѣ претърпявахъ за една вечеря. Единъ отъ таквызи оплаквася че хвърлили въ очитъ му съ рыбый кокалъ, че го ударили по главата, че наместо вѣсте му предложили малки камъчета потопени въ медъ, еще че една любовница хвърлила на него една фуска която са пукнѣла и окървавила лицето и дрехытъ му. Начинътъ съ който тунеѣдцытъ спечелвали гощаваніята на Амфитріонитъ си, не са отличаватъ много отъ този на днешнытъ тунеѣдцы, които Европейцытъ звѣтъ рыцари на збѣитъ. Тѣ веселяхъ богатытъ съ смѣшны учтивости и съ пріятны приказскы; нѣкога тѣ са бляхъ помежду си и са тегляхъ за ушытъ за размиване на угостителитъ си. Види са че Аенискытъ първенцы употребявахъ съ голѣма жестокость гладнытъ тѣзи смѣхотворцы, защото единъ отъ тѣхъ са оплаквася философско тврѣніе че го били и забирали. Нѣма голѣма разлика помежду древитъ тунеѣдцы и стихотворцытъ на срѣднитъ вѣкове; разликата е само че Аенискійтъ тунеѣдець е былъ по-ничтоженъ и по-хитъръ можебы, а другытъ са унижавалъ предъ придворнытъ и освѣнъ смѣхотворството служахъ еще и като посредници по любовна часть. Комическытъ латинскы поеты употребявахъ тунеѣдцытъ въ комедитъ си до пресыщанье, но види са че званіето на тѣзи въ Римъ не е было толкова унижително, нито сж были Римлянытъ толкосъ жестоки къмъ тѣхъ както Аенискытъ. Нито Теренцій, (който въ изображеніето на Аенискытъ обычаи смаляваше вфронтно сичко косто можеше да са помысли отъ слушателитъ като безмърно въ Римъ), нито Плавтъ введе въ комедитъ си тунеѣдцы толкози гнусны и ничтожны както ги описва аеницианецъ Алкифоронъ. Истинното е че гордытъ и серіозны Римляны не прѣсмахъ въ домоветъ си таквызи смѣхотворцы, и когато щяхъ да представѣтъ на пріателитъ си тунеѣдець отъ Грьцкій типъ наемахъ нарочно съ пары нѣкой смѣхотворецъ или шарлатанинъ, както виждамы отъ писмата на Пленія. Нуждно е слѣдователно да забълъжимъ че дѣто въ туй съшненіе наричамъ Клодія тунеѣдець, давамы на думата не дрвснето но послѣшното значене.

Сѣнката е личность слаба но точна копія на лъстивыя характеръ на тунеѣдеца. Тѣзи личность са нажърваше въ свитата на призованныя, често принадлежеше на общественото съсловіе на призователя, но обыкновенно бываше или бѣдець неговъ роднина, или услужливъ пріатель, когото днесъ наричатъ презрителенъ. Таквызи бѣше тунеѣдецьтъ когото нарекохмы сѣнка на Клодія.